

Sundhedsstyrelsen kan oplyse, at styrelsen ikke er bekendt med tilfælde, hvor der på grund af sprogbarrierer er opstået livstruende situationer for patienter eller situationer med døden til følge.

Det kan endvidere oplyses, at der hverken i styrelsen eller i embedslægeinstitutionen for Ribe Amt er modtaget indberetning af den situation på Grindsted Sygehus, som nævnes i spørgsmålets begrundelse.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens udtalelse og kan således ikke bekræfte det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 739

Til undervisningsministeren (26/1 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Finder ministeren det acceptabelt, at reglerne for tjenestemænd med hensyn til orlov kan tage et så stort omfang, som en artikel i Lolland-Falsters Folketidende dokumenterer?«

Begrundelse

Lolland-Falsters Folketidende oplyser, at skoleinspektør Carsten Aner nu for tredje gang søger om orlov fra den skoleinspektørstilling, hvor han blev ansat den 1. december 1976.

Første periode, har spørgeren fået oplyst, er fra 1. marts 1990 til 1. marts 1992 og skyldes arbejde i Dansk Flygtningehjælp.

Dernæst er der søgt orlov fra 1. april 1993 til 30. juni 1995. Denne orlov skyldes udsendelse til Tanzania gennem Mellemfolkeligt Samvirke.

For det tredje er der nu søgt om fornyet orlov fra 1. juni 1995 til 31. december 1995.

Spørgeren har ikke i sinde at kritisere vedkommende skoleinspektør, hvis denne overholder reglerne med hensyn til orlov, men ministeren bedes i svaret redegøre for, om ministeren principielt finder det i orden med de nuværende regler vedrørende orlov, idet spørgeren er af den opfattelse, at eksemplet fra Horbelev Skole viser, at orlovsordningerne kan blive misbrugt til skade for vedkommende skole.

I øvrigt ønsker spørgeren også belyst, om det ikke ville være rimeligt, at skolebestyrelsen som sådan kunne have det afgørende ord for, om man fortsat vil acceptere orlov, da det naturlig-

vis giver et dårligt arbejdsforhold mellem skolebestyrelsen og skoleinspektøren, når inspektøren ikke er til stede.

Svar (3/2 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Regler om ret for tjenestemænd til tjenestefrihed uden løn til nærmere afgrænsede formål er fastsat i Finansministeriets bekendtgørelse nr. 518 af 3. juli 1991, hvor et af formålene i § 1, stk. 1, nr. 1, er udsendelse til udlandet som led i Danmarks statslige udviklingssamarbejde med udviklingslandene.

Af begrundelsen fremgår, at spørgsmålet tager udgangspunkt i, at en skoleinspektør i folkeskolen, der tidligere i 2 år har haft tjenestefrihed, nu i perioden 1. april 1993 til 30. juni 1995 på ny har fået tjenestefrihed med henblik på udsendelse til Tanzania gennem Mellemfolkeligt Samvirke og senest har søgt om forlængelse indtil udgangen af 1995.

Jeg finder det naturligt, at der består denne ret til tjenestefrihed for tjenestemænd, der udsendes i statens overliggende interesse til de i bekendtgørelsen anførte formål, herunder som led i Danmarks statslige udviklingssamarbejde med udviklingslandene.

Jeg må derfor tage afstand fra opfattelsen af, at der kan tales om misbrug i forbindelse med tjenestefrihed til et formål, der er omfattet af bekendtgørelsen.

Jeg finder videre, at tanken om en adgang for en skolebestyrelse eller en kommunalbestyrelse til ud fra lokale hensyn at afvise en tjenestemands ønske om tjenestefrihed ikke er forenelig med den gældende ret for tjenestemanden til tjenestefrihed efter bekendtgørelsen. Denne ret blev opretholdt ved udlægningen i 1993 af forhandlingsretten til kommunerne for tjenestemænd i folkeskolen m.v.

Jeg kan oplyse, at regler om ret til tjenestefrihed i forbindelse med udviklingssamarbejde anvendes således, at der skal være tale om projekter, der fuldt ud finansieres af øremærkede Danida-midler, og at der herunder er sat midler af til aflønning af tjenestemanden. Der er ikke i spørgsmålet oplyst nærmere om, hvorvidt dette er tilfældet i den konkrete sag.